

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 lutego 2022 r.

Pozwem z dnia 23 kwietnia 2018 r. (data nadania w Dyrekcji (...)) J. M. wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – A. Ś. W. S. w W. z roszczeniem o zapłatę na swoją rzecz kwoty 70.000 zł tytułem odszkodowania oraz zadośćuczynienia za doznane krzywdy moralne, psychiczne, fizyczne, materialne, podczas odbywania orzeczonej kary pozbawienia wolności wraz z odsetkami. Wniósł także o zwolnienie go od kosztów sądowych oraz o przyznanie pełnomocnika z urzędu.

Uzasadniając swoje stanowisko, powód wskazał, że w okresie od dnia 16 marca 2016 r. przebywa w jednostce penitencjarnej (...) W. S.. Powód podzielił swoje zarzuty na pięć kategorii. Powód wskazał, że cele są przeludnione i nie ma zapewnionej wolnej przestrzeni 3 m.kw. Ponadto podniósł następujące zarzuty co do celi mieszkalnych: w oknach znajdują się tandetne blindy, a oświetlenie to jarzeniówki, brak stałego dostępu do ciepłej wody, brak dostępu do naturalnego światła (okna zasłonięte kratą, grubą stalową siatką oraz matową zasłoną uniemożliwiającą jakikolwiek widok z okna), kącik sanitarny nie jest oddzielony od pozostałej części mieszkalnej, jest jedna i ta sama wentylacja. Co do pomieszczenia kąpielowego, tzw. „łazienki” powód podniósł następujące zarzuty: śliskie i nieposiadające atestu płytki podłogowe w łazni, brak mat antypoślizgowych, pomieszczenie jest zagrzybiałe, śmierdzące, brudne, kabiny natryskowe zasłonięte są kotarami gumowymi, które nie są czyszczone. Co do pomieszczenia spacerowego powód podniósł następujące zarzuty: brak miejsca na swobodny spacer, spacerniak otoczony jest murem, co uniemożliwia kontakt z rzeczywistością i przyrodą. Co do kontaktu i podejścia do osadzonych przez funkcjonariuszy służby więziennej i wychowawców powód podniósł następujące zarzuty: opryskliwość, lekceważący stosunek do osadzonych, trzeba samemu pilnować swoich spraw. Co do przeszukań osadzonych powód podniósł następujące zarzuty: są funkcjonariusze, którzy podczas przeszukań – osadzeni rozbierają się do naga – każą osadzonym robić przysiady, unosić do góry genitalia. Podnoszone przez powoda zarzuty mają świadczyć o braku poszanowania ludzkiej godności.

(pozew k. 1-5; wnioski k. 9-11)

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2020 r. referendarz sądowy w tut. Sądzie zwolnił powoda od opłaty sądowej w niniejszym postępowaniu oraz oddalił wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie k. 47)

Skarb Państwa reprezentowany przez tę jednostkę wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że powód przebywał w areszcie w następujących okresach:

1. 20.01.2009 r. – 21.07.2009 r.,
2. 07.03.2014 r. – 07.07.2014 r.,
3. 06.05.2015 r. – 29.05.2015 r.,
4. 19.03.2016 r. – 20.06.2018 r.,
5. 21.05.2019 r. – 01.07.2019 r.

Zaprzeczył, by powód przebywał w przeludnionych i wieloosobowych celach. Pozwany podniósł nadto, że blindy w oknach czy plastikowe przesłony zostały zainstalowane zgodnie z prawem. Wskazał, że cele były właściwie oświetlone i wentylowane. CO do wyposażenia pomieszczeń kąpielowych, pozwany podniósł, że nie ma przepisu

zobowiązującego do zastosowania posadzeń antypoślizgowych w pomieszczeniach łaźni, niemniej stosowane są maty antypoślizgowe, a podłoga w łaźni jest wycierana na bieżąco. Za czystość i higienę w celach oraz pomieszczeniach przeznaczonych dla osadzonych odpowiadają osadzeni w nich zakwaterowani. P. spacerowe na terenie aresztu zostały wybudowane zgodnie z projektem budowlanym. Oraz uzyskały pozytywną opinię techniczną i pozwolenie na użytkowanie Powiatowego inspektora Budowlanego dla (...) W.. W pawilonach zbiorowego zakwaterowania wyodrębnione było i jest pomieszczenie sanitarne zamykane jest za pomocą drzwi, a jego ściany wykonane zostały z cegły. Dodatkowo w pomieszczeniu tym zainstalowana jest wentylacja grawitacyjna. Wyżej opisane warunki pozwalają na zachowanie prywatności i izolację od przebywających w celi mieszkalnej współosadzonych. W celi pojedynczej, gdzie kąpiel sanitarna nie jest oddzielony od pozostałej części celi mieszkalnej, zamontowana jest przesłona która pozwala na zachowanie prywatności. Na koniec pozwany zwrócił uwagę, że powód w trakcie pobytu w pozwanej jednostce penitencjarnej był kilkakrotnie karany dyscyplinarnie. Decyzją Dyrektora z dnia 19 kwietnia 2017 r. ukarany został karą nagany za nawiązywanie nielegalnych kontaktów, czego skazanemu nie wolno zgodnie z art. 116a pkt 7 k.k.w. Decyzją z dnia 26 marca 2018 r. w związku z przekroczeniem określonych w art. 116 par. 1 k.k. została mu wymierzona kara w postaci udzielania widzeń w sposób uniemożliwiający bezpośredni kontakt z osobą odwiedzającą na okres 1 miesiąca udzielania widzeń w sposób uniemożliwiający bezpośredni kontakt z osoba odwiedzającą na okres do 3 miesięcy.

(odpowiedź na pozew k. 62-63)

W piśmie z dnia 11 stycznia 2022 r. (data prezentaty) pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, a dodatkowo odnośnie zarzutu dotyczącego braku możliwości kontaktów z rodziną z powodu działań administracji pozwanej jednostki penitencjarnej wyjaśnił, co następuje. Przebywając w przedmiotowym areszcie osadzony był osobą tymczasowo aresztowaną a następnie skazaną (informacje z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności). Z analizy systemu informatycznego (...) wynika, iż osadzonemu udzielono podczas pobytu w przedmiotowej jednostce łącznie 35 widzeń. A w systemie figuruje wpisanych 35 osób bliskich. Dodatkowo pozwany zauważył, że dyrektor tutejszej jednostki penitencjarnej udzielił dwukrotnie ulg, raz w postaci dodatkowego widzenia i raz w postaci dłuższego widzenia.

Jako że powód dochodzi odszkodowania i zadośćuczynienia, powinien przedstawić sposób wyliczenia szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy szkodą a działaniem pozwanej jednostki penitencjarnej w przypadku dochodzenia odszkodowania – czego powód nie uczynił.

(pismo procesowe pozwanego k. 199-200)

Sąd uznał za ustalone następujące okoliczności.

J. M. odbywa karę pozbawienia wolności. Osadzony był w A. Ś. w W.-S. na oddziałach m.in. A3, E3, E1 w okresach:

1. 20.01.2009 r. – 21.07.2009 r.,
2. 07.03.2014 r. – 07.07.2014 r.,
3. 06.05.2015 r. – 29.05.2015 r.,
4. 19.03.2016 r. – 20.06.2018 r.,
5. 21.05.2019 r. – 01.07.2019 r.

(dowód: informacja o pobytach; zeznania powoda k. 131)

Wszystkie cele mieszkalne, w których przebywał osadzony były wyposażone w sprzęty kwaterunkowy nadający się do użytku oraz zgodny z przepisami i odpowiedni do liczby osadzonych. W stosunku do osadzonego nie została wydana decyzja w sprawie umieszczenia w celi mieszkalnej, w której powierzchnia przypadająca na jednego osadzonego

wynosi poniżej 3 m⁽²⁾. Każdy osadzony przy przyjęciu do aresztu otrzymywał zestaw środków higieny osobistej. Pomimo zastosowania w oknach cel mieszkalnych przesłon okiennych – dostęp do światła dziennego jest zapewniony. Każda z cel mieszkalnych posiada instalację wentylacji grawitacyjnej, której sprawność jest badana raz w roku przez mistrza kominiarskiego. Wymiana powietrza w celach jest zapewniona. Wszystkie przewidziane przepisami prawa przeglądy i badania dotyczące obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi wykonywane były i są z odpowiednią częstotliwością. Oświetlenie żarówkowe i jarzeniowe spełnia wszystkie normy dopuszczające ich zastosowanie w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W przedmiotowym (...) wszystkie stanowiska kąpielowe w łazienkach wyposażone były i są w maty antypoślizgowe, a podłoga w łazni wycierana jest na bieżąco. Za czystość i higienę w celach oraz pomieszczeniach przeznaczonych dla osadzonych odpowiadają osadzeni w nich zakwaterowani. Pola spacerowe na terenie (...) zostały wybudowane zgodnie z projektem budowlanym. W pawilonach zbiorowego zakwaterowania wyodrębnione było i jest pomieszczenie sanitarne, które zamykane jest za pomocą drzwi, a jego ściany wykonane zostały z cegły. Dodatkowo w pomieszczeniu tym zainstalowana jest wentylacja grawitacyjna. W celi pojedynczej, gdzie kąciek sanitarny nie jest oddzielony od pozostałej części celi mieszkalnej, zamontowana jest przesłona, która pozwala na zachowanie prywatności.

(dowód: notatka służbowa k. 65-67; zeznania na piśmie świadka Z. M. k. 96; zeznania na piśmie świadka R. P. k. 100)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do odpowiedzi na pozew oraz częściowo w oparciu o dowód z zeznań powoda oraz świadków Z. M. i R. P., tylko w zakresie, w jakim te zeznania korespondują z pozostałym materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Na gruncie niniejszej sprawy zaszyły przesłanki do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym w zw. z art. 15 z.zs² ustawy z dnia 02 marca 2020 r o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem C.-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374 ze zm.).

Na wstępie wskazać należy, że jednolite na gruncie prawa krajowego i umów międzynarodowych, stanowiących część krajowego porządku prawnego unormowania (art. 40 i art. 41 Konstytucji, art. 4 Kodeksu karnego wykonawczego, art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności) określające prawa osób przebywających w zakładach karnych nakazują zapewnienie im humanitarnego traktowania i poszanowanie ich godności, zakazują stosowania tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Skazany zachowuje prawa i wolności obywatelskie, a ich ograniczenie może wynikać tylko z ustawy oraz wydanego na jej podstawie orzeczenia. Szczegółowe warunki osadzenia skazanego w celi mieszkalnej określa art. 110 § 2 k.k.w., który w jego poprzednim brzmieniu, właściwym dla rozpoznania żądania powoda, przewidywał normatyw powierzchni przypadającej w celi mieszkalnej na skazanego wynoszący nie mniej niż 3 m² oraz określał dalsze warunki jakim powinny odpowiadać cele.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów powoda, należy uznać je za bezpodstawne. W ocenie Sądu pozwany odparł je wszystkie, a powód nie zdołał udowodnić swoich twierdzeń.

Stosowanie przesłon i siatek stalowych w otworach okiennych jest zgodne z wytycznymi programowo-funkcjonalnymi oraz wymaganiami technicznymi i ochronnymi dla pawilonów zakwaterowania osadzonych, przekazanych do służbowego wykorzystania pismem Dyrektora Generalnego Służby Więziennej (...) z dnia 05 września 2006 r. oraz Wytycznymi nr (...) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z dnia 04 czerwca 2013 r. w sprawie wymagań dla zabezpieczeń techniczno-ochronnych w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej. Projekt budowlany, zatwierdzony do realizacji przez Centralny Zarząd Służby Więziennej przewidywał zastosowanie blend i siatek. Pomimo zastosowania w oknach przesłon okiennych - dostęp do światła dziennego jest zapewniony.

Powód miał nadto zapewnione odpowiednie warunki bytowe określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie warunków bytowych osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2224).

Powierzchnia celi przeznaczona na jednego osadzonego jest regulowana przez kodeks karny wykonawczy i wynosi 3 m² na jedną osobę. Powierzchnia użytkowa cel mieszkalnych, która bierze się pod uwagę przy obliczaniu przeznaczenia i jej pojemności to powierzchnia podłogi bez wnęk drzwiowych, wnęk grzejnikowych i powierzchni kąpoków sanitarnych. Od tej powierzchni nie obejmuje się przestrzeni zajmowanej przez sprzęt kwatermistrzowski.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego wyposażenia pomieszczeń kąpielowych należy zauważyć, że nie ma przepisu zobowiązującego inwestora do zastosowania posadzek antypoślizgowych w pomieszczeniach łaźni. W przedmiotowym (...) wszystkie stanowiska kąpielowe w łaźniach wyposażone były i są w maty antypoślizgowe. Podłoga w łaźni wycierana jest na bieżąco. W przypadku śliskiej posadzki należy zachować szczególną ostrożność.

Za czystość i higienę w celach oraz pomieszczeniach przeznaczonych dla osadzonych odpowiadają osadzeni w nich zakwaterowani. Pola spacerowe na terenie aresztu zostały wybudowane zgodnie z projektem budowlany oraz uzyskały pozytywną opinię techniczną i pozwolenie na użytkowanie Powiatowego inspektora Budowlanego dla (...) W.. W pawilonach zbiorowego zakwaterowania wyodrębnione było i jest pomieszczenie sanitarne zamykane jest za pomocą drzwi, a jego ściany wykonane zostały z cegły. Dodatkowo w pomieszczeniu tym zainstalowana jest wentylacja grawitacyjna. Wyżej opisane warunki pozwalają na zachowanie prywatności i izolację od przebywających w celi mieszkalnej współosadzonych. W celi pojedynczej, gdzie kąpok sanitarny nie jest oddzielony od pozostałej części celi mieszkalnej, zamontowana jest przesłona która pozwala na zachowanie prywatności.

Odnosnie zarzutu dotyczącego braku możliwości kontaktów z rodziną z powodu działań administracji pozwanej jednostki penitencjarnej pozwany wykazał, że przebywając w tutejszym areszcie osadzony był osobą tymczasowo aresztowaną a następnie skazaną (informacje z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności). Zgodnie z art. 217 k.k.w. o udzielaniu i formie widzeń tymczasowi aresztowanym decyduje organ dysponujący, do którego dyspozycji pozostaje osadzony. Decyduje również z kim tymczasowo aresztowany może odbyć widzenie. Osobie skazanej zgodnie z art. 90 oraz 91 k.k.w. przysługują limity widzeń w zależności od posiadanej grupy klasyfikacyjnej. Z analizy systemu informatycznego (...) wynika, iż osadzonemu udzielono podczas pobytu w przedmiotowym(...)łącznie 35 widzeń. A w systemie figuruje wpisanych 35 osób bliskich. Dodatkowo dyrektor przedmiotowej jednostki penitencjarnej udzielił dwukrotnie ulg, raz w postaci dodatkowego widzenia i raz w postaci dłuższego widzenia. Zgodnie z art. 105a § 4 k.k.w. widzenie z osobą niebędącą członkiem rodziny lub inną sobą bliską, skazany może otrzymać za zezwoleniem dyrektora zakładu karnego. Jeżeli dyrektor zakładu karnego nie zatwierdzi takiego widzenia, skazanemu przysługuje możliwość zaskarżenia do sądu penitencjarnego.

Powód sam przyznał, że korzystał z łaźni 2 razy w tygodniu. Odnosnie braku intymności to należy zauważyć, iż korzystając z basenów publicznych to w wielu wypadkach łaźnie nie tylko nie mają zasłon, ale również żadnych przegród jest tylko jedno wspólne małe pomieszczenie.

Powód narzekał także na opiekę medyczną, choć sam przyznał, że był 3 razy u lekarza, ale ogólnie jest niezadowolony z poziomu opieki medycznej – ale nie wyjaśnił dlaczego.

Wszystkie te zarzuty bądź wynikają z niezrozumienia, iż pobyt powoda w areszcie śledczym jest konsekwencją jego przestępczej działalności, że celem jego jest izolacja od otoczenia tak by nie mógł poza kontrolą się z nim kontaktować a nie umożliwienie mu kontaktu z przyrodą w atrakcyjnych dla niego warunkach, że a. ś.to pewna zbiorowość skoncentrowana na ograniczonej przestrzeni, w tym w celach kilku osobowych co jest rzeczą naturalną. Oznacza to, że nie jest możliwe, i nie jest też celem przymusowego odosobnienia w warunkach zakładu karnego zapewnienie osadzonemu pełnej prywatności, w każdej chwili ich pobytu w (...). Jest też rzeczą oczywistą, że wydatkowanie środków publicznych, w tym na wyżywienie, nie tylko w szpitalach ale też w szpitalach, szkołach, przedszkolach poddane jest rygorom zamówień publicznych w których podstawowym kryterium jest cena. Sam ten fakt nie ma charakteru

dyskryminacyjnego, czy też naruszającego czyjąkolwiek godność. O naruszeniu godności ludzkiej trudno też mówić w sytuacji gdy świadczyć o tym miałyby to, iż nie na każdego osadzonego przypada samodzielne krzesło czy stół, że płytki nie są atestowane, że zajęć kulturalnych w ocenie osadzonego jest zbyt mało, że używa się sztucców wielorazowego użytku, że odzież więzienna nie jest jednorazowego użytku i zakupywana na potrzeby każdego z osadzonych oddzielnie.

Powód w istocie żąda by areszt śledczy, w którym ma odbywać karę o charakterze izolacyjnym - pozbawienia wolności (w skutek jego własnej działalności przestępczej będącej jego wyborem), spełniał standardy wyższe niż niejednokrotnie standardy zamieszkiwania dużej części uboższego polskiego społeczeństwa, czy też standardy wielu polskich publicznych szpitali.

Żądanie pozwu - zapłata kwoty 70.000 zł tytułem naprawienia szkody materialnej za brak zapewnienia powodowi właściwych warunków bytowych w okresie osadzenia w areszcie od 16 marca 2016 r. do dnia wniesienia pozwu jako nieudowodnione na mocy art. 417 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. należało oddalić jak w pkt I. wyroku.

Na marginesie tylko można podnieść, iż gdyby nawet żądanie powoda rozpatrywać jako żądanie zapłaty 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych (którego nie zgłosił), będące następstwem niezapewnienia powodowi właściwych warunków bytowych w okresie osadzenia w areszcie od połowy marca 2016 r. do 23 kwietnia 2018 r., to również należałoby je oddalić z przyczyn jak wyżej tj. z uwagi na jego nie udowodnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (art. 24 § 1 k.c.). Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (§ 2). Z kolei w myśl wspomnianego art. 448 k.c. w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

W pierwszej kolejności należy ponownie w tym miejscu wskazać, że powód nie sprecyzował, jakie jego dobra osobiste miały zostać naruszone przez pozwanego. Już z tej tylko przyczyny powództwo podlegało oddaleniu. Nie jest rzeczą Sądu identyfikacja na podstawie uzasadnienia roszczenia ewentualnych dóbr osobistych, które w ocenie powoda mogły doznać uszczerbku.

Niezależnie natomiast od powyższego, podnieść trzeba, że w świetle art. 24 § 1 i 2 k.c. oraz art. 417 § 1 k.c. i art. 448 k.c. roszczenie powoda mogłoby zostać uwzględnione tylko wówczas, gdyby Sąd ustalił, że na skutek bezprawnego działania lub zaniechania pozwanego doszło do naruszenia dobra osobistego powoda, na skutek czego powód doznał krzywdy. Jedną z koniecznych przesłanek odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa była zatem bezprawność. Nie budzi wątpliwości, że w świetle art. 24 § 1 k.c. to pozwany powinien wykazać, że jego działanie lub zaniechanie nie było bezprawne, przy czym mechanizm ten znajduje zastosowanie dopiero wówczas, gdy pokrzywdzony udowodni, że jego dobro osobiste zostało naruszone lub zagrożone na skutek zachowania pozwanego. W toku postępowania dotyczącego naruszenia dóbr osobistych na powodzie spoczywa bowiem ciężar udowodnienia, że jego dobra osobiste doznały uszczerbku, a dopiero wówczas, gdy powód obowiązkowi takiemu sprosta – na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia, że jej działanie bądź zaniechanie nie było bezprawne.

W okolicznościach rozpatrywanej sprawy powód nie wykazał, aby jakiegokolwiek jego dobra osobiste zostały naruszone. Co więcej, powód w większości nie udowodnił również, aby miały miejsce po stronie pozwanego zachowania bądź

zaniechania, z których powód wywodził swoje roszczenie. Powód poprzestał tu na przedstawieniu ogólnych twierdzeń. Nadto pozwany wykazał, że warunki, w jakich powód był osadzony w(...) w W.-S. były zgodne z relewantnymi w tym zakresie przepisami prawa. Powyższe dotyczy zarówno warunków mieszkalnych i innych warunków pobytu w jednostce penitencjarnej.

Powód nie udowodnił żadnych swoich subiektywnych odczuć co do naruszenia jakiegokolwiek jego dobra osobistego. Tak więc powód nie udowodnił by w okolicznościach wskazanych w pozwie doszło do naruszenia jego jakiegokolwiek dobra osobistego. Już z tego powodu powództwo należało oddalić.

Niezależnie od tego, nawet zakładając, iż doszłoby do naruszenia dobra osobistego, powód nie udowodnił rozmiaru krzywdy dla udowodnienia należnego zadośćuczynienia i wysokości tegoż zadośćuczynienia tytułem naprawienia szkody niemajątkowej.

Powód nie udowodnił naruszenia dóbr osobistych, nie udowodnił by doznał krzywdy i nie udowodnił rozmiaru tej krzywdy.

Mając to wszystko na względzie na mocy w/w przepisów orzeczono jak w wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążając pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda .

Zgodnie z art. 96 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 roku, poz. 300 ze zm., powoływana dalej w skrócie jako u.k.s.c.) za stronę zwolnioną od kosztów sądowych wydatki ponosi tymczasowo Skarb Państwa. Powód uzyskał zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej (postanowienie k. 47). Z uwagi na to, iż był stroną przegrywającą proces, nie było podstaw do obciążenia tą opłatą pozwanego. Tym samym w/w nieuiszczone koszty sądowe należało przejąć na rachunek Skarbu Państwa zgodnie z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. – o czym orzeczono w pkt III. sentencji.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł, jak w sentencji.

sędzia Agnieszka Kamińska-Urbańska